

[Axel Dam.]

§ 16 indeholder bl. a. Bestemmelse om, at Uddannelsen skal omfatte

„Fag, der kan blive af Betydning for Eleverne i det borgerlige Liv“.

Denne Bestemmelse bør slettes. Vagtkorpset har jo andre Opgaver end at tvinge unge Mennesker til at modtage en Undervisning, som der er sørget for, at de paa-gældende efter Lyst og Trang kan faa ad anden Vej paa lettere og mere effektiv Maade.

Til Bemærkningerne til § 28 vil jeg gerne sige: Hvorfor er noget af Statsmari-nens Personel paaregnet opført i Tjeneste-mandslovens § 114?

I Anmærkning b. paa Bilag 1 staar der noget om, at Bespærelser paa een Konto skal kunne anvendes paa en anden Konto. At lade denne Bemærkning staa er et Brud paa et Princip, der vistnok er godt, og som det kan faa farlige Følger at bryde.

I Bilag 4 omtales Lærlinge. Hvad ud-dannes disse Lærlinge til? Jeg spørger: Hvor foregaar Uddannelsen, og hvilken Alder har de? Det oplyses der intet om.

Med Hensyn til Lægetjenesten — Mili-tærkræfter har jo altid Brug for Læger — kan jeg ikke finde noget om, hvordan den skal besørges i Marinen, paa Skibene. Man kan naturligvis nok faa unge Medicinere til at melde sig til frivillig Tjeneste der, men er det forsvarligt at lade Mandskabets Hel-bred bero paa ganske unge, nybagte Kandi-dater?

Angaaende Spørgsmaalet om Folke-afstemning vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Jeg har følt mig slaaet af den Argumentation, Professor Knud Berlin har fremsat i en lille Pjece, hvori han hævder, at det er grundlovstridigt at lægge Af-gørelsen direkte i Vælgernes Haand. Jeg tror, man maa give ham Medhold for en saadan Folkeafstemnings Vedkommende. Det Forslag, vi i sin Tid stillede om Folkeafstem-ning angaaende den tvungne Værnepligts Afskaffelse, gik kun ud paa, at hvis der blev Flertal for Afskaffelsen, skulde Regeringen lade udarbejde og forelægge et Forslag til Ændring af vort Militærvæsen, men der var ikke lagt noget som helst Pres paa Lov-givningsmagten, hvorvidt den vilde vedtage eller forkaste et saadant Lovforslag. Skulde man gennem Folkeafstemning faa en Maale-stok for Folkets Stemninger, Følelser og Meninger med Hensyn til Forsvarsvæsenet, tror jeg ikke, man kan naa det paa en bedre Maade end ved at stille de eventuelle For-slag til Kvalitetsafstemning, f. Eks. tre Militærforslag, saa Vælgerne kunde num-

merere dem. Mange siger, at det forstaar Vælgerne sig ikke paa, men jeg tror ikke, man uden videre kan opfatte det sidste Valgs Resultat som ubetinget Tilslutning til dette Militærforslag. Vælgerne stemte ogsaa af Hensyn til en hel Del andre Spørgs-maal end netop Militærspørgsmaalet.

Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa udtale, at Retsforbundet vil støtte Afska-felsen af den tvungne Værnepligt, om hvis Oprindelse, Udvikling og Virkninger der kan læses i den danske Bondestands Lidelses-historie i Nedværdigelsestiden i det 17de og 18de Aarhundrede. Hvad Forslagets øvrige Indhold angaar, maa vi forbeholde os vor Stilling, indtil der kommer større Klarhed over, hvad Formaallet skal være, og om Midlerne virkelig svarer til dette Formaalt.

Holger Andersen: I de talløse Drøf-telser, der gennem Aarene har været ført om Forsvarsspørgsmaalets Stilling her i Landet, har Hensynet til internationale Forpligtelser og mellemfolkelig Ret spillet en stor Rolle, og dette har ogsaa været Til-fældet under de Forhandlinger, der fandt Sted i Gaar i dette høje Ting. Navnlig har de ærede Ordførere for Partiet Venstre og det radikale Venstre beskæftiget sig sær-deles indgaaende med visse Sider af vort Lands mellemfolkelige Forpligtelser og da ganske særlig med Spørgsmaalet om Haager-konventionerne af 1907. Saavel hvad disse Haagerkonventioner angaar, som ogsaa hvad angaar de Forpligtelser, der paahviler os i Medfør af Folkeforbundspagten, har jeg allerede under Debatterne i 1924, 1925 og 1926 under den foregaaende socialdemo-kratiske Regering udtalt mig saa indgaaende, at jeg ikke mener det paakrævet paa ny at komme udførligt ind paa disse Spørgsmaal. Jeg mener i det hele og store at kunne nøjes med at henvise til mine Udtalelser den Gang.

Om vore internationale Forpligtelser i Henhold til disse to internationale Instrumen-ter, Haagerkonventionerne af 1907 og Folke-forbundspagten af 1920, kan jeg ganske kort sige med den fremragende tidligere belgiske Udenrigsminister og fremtrædende Social-demokrat Hr. Vandervelde, som han sagde i 1925 foranlediget af Spørgsmaal, der stillede til ham af det hollandske Blad „Telegraaf“ — jeg beder den højtærede For-mand om Tilladelse til her og i det følgende at oplæse enkelte Citater —:

„Ganske vist tilkommer der enhver Nation fuld Frihed til at afgøre, om og i hvilken Udstrækning det passer den at gøre Modstand mod fremmed Invasion,